

CORRELENGUA 2019 - SANT JOAN DE MEDIONA

“CANTANT LA NOVA CANÇÓ” amb Carles Cuberes i Miguel Ballester

---

REPERTORI:

1. CANÇÓ 7ª EN COLORS - Pau Riba
2. ABRIL 74 - Lluís Llach
3. EM DIUS QUE EL NOSTRE AMOR - Toti Soler
4. UNA GUITARRA - J.M. Serrat
5. L'ESTACA - Lluís Llach
6. TXORIA TXORI - Mikel Laboa
7. QUÈ VOLEN AQUESTA GENT - Mª del Mar Bonet
8. QUALSEVOL NIT POT SORTIR EL SOL - Jaume Sisa
9. QUE TINGUEM SORT - Lluís Llach
10. SI ENS DEIXÉSSIM DE ROMANÇOS - Xesco Boix
11. VIATGE A ÍTACA - Lluís Llach
12. LA ROCA - Joana Raspall/Carles Cuberes
13. ESCOLTA-HO EN EL VENT - Bob Dylan

CANÇÓ 7A EN COLORS - Pau Riba

Ha plogut sobre el meu cap
hi ha crescut herba molt fresca
i he sortit a passejar
la testa florida i verda
perquè també s'hi han fet flors
com si jo fos una gerra
després ha sortit el sol
i he sentit olor de terra.
Fixa't jo, quin cap més verd
quina enveja, quina enveja!
papallones i ocellots
s'hi posen, i les abelles

El vent m'ha dut grans de blat
i com que ja és primavera
les espigues s'han llevat
per damunt dels brins de l'herba
i han cobert les flors del foc
car també han crescut roselles
i per fer-me un cap tot d'or
el sol m'ha pansit la gespa.
Fixa't jo, quin cap més groc
quina enveja, quina enveja!
papallones i ocellots
s'hi posen, i les abelles

L'estiu m'ha dut la calor
i ha arribat el temps de sega

he anat a cal segador
—Vinc perquè em segueu la testa
podeu segar tot el blat
però per res ni una rosella
i he sortit al carrer gran
amb la testa ben vermella.
Fixa't jo, quin cap vermell
quina enveja, quina enveja!
papallones, grans ocells
s'hi posen, i les abelles

Les roselles s'han pansit
la tardor no té donzelles
i els meus cabells blancs i fins
m'han omplert de nou la testa
l'hivern m'ha cobert de neu
m'ha robat les flors i l'herba
i el fred m'ha fet presoner
amb el cap blanc com la pedra.
Fixa't jo, quin cap més blanc
quina enveja, quina enveja!
ni papallones ni ocells
s'hi posen, ni les abelles

On és la pluja, on és?
On és el blat, on és l'herba?
On és la pluja on és?

Abril 74 - Lluís Llach

Companys, si sabeu on dorm la lluna blanca
digueu-li que la vull
però no puc anar a estimar-la
que encara hi ha combat

Companys, si coneixeu el cau de la sirena
allà enmig de la mar
jo l'aniria a veure
però encara hi ha combat

I si un trist atzar m'atura i caic a terra
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat
si guanyem el combat

Companys, si coneixeu el cau de la sirena
allà enmig de la mar
jo l'aniria a veure
però encara hi ha combat

Companys, si enyoreu les primaveres lliures
amb valtros vull anar
que per poder-les viure
jo me n'he fet soldat

I si un trist atzar m'atura i caic a terra
porteu tots els meus cants
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat
quan guanyem el combat

EM DIUS QUE EL NOSTRE AMOR – Toti Soler

Em dius que el nostre amor va ser com un infant
que dónes el teu cor els dies que vindran
Perdut i sense nord mirall de coses velles
em dius que el nostre amor s'acaba a les estrelles
Em dius que el nostre amor només el primer
Que un altre braç més fort t'abraçarà més bé
A punt de ser record claror de flor collida
Em dius que el nostre amor no sap trobar la vida

Em dius que plori si vull plorar
Em dius que mori fins a demà
No pots comprendre com el dolor durà per sempre si es fa cançó
Em dius que el nostre amor erta un ocell ferit
Tremola en el teu cor somia en el meu pit
Amiga de la mort camí de vela blanca
La llum del nostre amor és una flor que es tanca

Em dius que el nostre amor era un ocell ferit
Tremola en el teu cor somia en el meu pit
Amiga de la mort camí de vela blanca
La llum del nostre amor és una flor que es tanca

UNA GUITARRA - J.M.Serrat

Me la van regalar quan em voltaven
somis dels meus setze anys, encara adolescent,
entre les meves mans que tremolaven
jo vaig prendre ben fort aquell joguet.

Vàrem créixer plegats, jo em vaig fer un home;
ella es va anar espatllant al meu costat.
Ara que jo la veig bruta i trencada,
m'adono del molt que l'he estimat.

Primer els amics arriben.
Quan els amics se'n van,
sols queda una guitarra p
er fer d'acompanyant.

Ara l'amor arriba.
Després l'amor se'n va.
Sols queda una guitarra
i el seu cant que plora.

Ara sé d'un company que mai no enganya,
que quan m'ompli de goig cantarà amb mi;
ja tinc un amic fidel, pobra guitarra:
canta quan canto jo i plora amb mi.

L'ESTACA - Lluís Llach

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal,
mentre el sol esperàvem
i els carros vèiem passar.
Siset, que no veus l'estaca
a on estem tots lligats?
Si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.

Però Siset, fa molt temps ja
les mans se'm van escorxant
i quan la força se me'n va
ella es més forta i més gran.
Ben cert sé que està podrida
i és que, Siset, pesa tant
que a cops la força m'oblida,
torna'm a dir el teu cant

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.
Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.

Txoria Txori - Mikel Laboa

Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen aldegingo.
Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen aldegingo.
Bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
Bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
Eta nik...
txoria nuen maite.
Eta nik...
txoria nuen maite.

Què volen aquesta gent – M^a del Mar Bonet

De matinada han trucat,
són al replà de l'escala;
la mare quan surt a obrir
porta la bata posada.

Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?

"El seu fill, que no és aquí?"
"N'és adormit a la cambra.
Què li volen al meu fill?"
El fill mig es desvetllava.

La mare ben poc en sap,
de totes les esperances
del seu fill estudiant,
que ben compromès n'estava.

Dies fa que parla poc
i cada nit s'agitava.
Li venia un tremolor
tement un truc a trenc d'alba.

Encara no ben despert
ja sent viva la trucada,
i es llença pel finestral,
a l'asfalt d'una volada.

Els que truquen resten muts,
menys un d'ells, potser el que mana,
que s'inclina pel finestral.
Darrere xiscla la mare.

De matinada han trucat,
la llei una hora assenyala.
Ara l'estudiant és mort,
n'és mort d'un truc a trenc d'alba

Qualsevol nit pot sortir el sol – Jaume Sisa

Fa una nit clara i tranquil·la, hi ha la lluna que fa llum,
els convidats van arribant i van omplint tota la casa
de colors i de perfums.

Heus aquí a Blancaneus, en Pulgarcito, els tres porquets,
el gos Snoopy i el seu secretari Emili, i en Simbad,
l'Ali-baba i en Gullivert.

Oh, benvinguts, passeu passeu, de les tristors en farem fum,
a casa meva és casa vostra si que hi ha cases d'algú.

Hola Jaimito, i doña Urraca, i en Carpanta, i Barba-azul,
i Frankenstein, i l'home-llop, i el compte Dràcula, i Tarzan,
la mona Chita i Peter Pan,
la senyoreta Marieta de l'ull viu ve amb un soldat,
els Reis d'Orient, Papa Noël, el pato Donald i en Pasqual,
la Pepa maca i Superman.

Bona nit senyor King Kong, senyor Asterix i en Taxi-Key,
Roberto Alcazar i Pedrín, l'home del sac, i en Patufet,
senyor Charlot, senyor Obelix.
en Pinotxo ve amb la Monyos agafada del bracet,
hi ha la dona que ven globus, la família Ulises,
i el Capitán Trueno en patinet.

I a les dotze han arribat la fada bona i Ventafocs,
en Tom i Jerry, la bruixa Calixta, Bambi i Moby Dick,
i l'emperadriu Sissi,
i Mortadelo, i Filemón, i Guillem Brown, i Guillem Tell,
la Caputxeta Vermelleta, el Llop Ferotge, i el Caganer,
en Cocoliso i en Popeye.

Oh, benvinguts, passeu passeu, ara ja no falta ningú,
o potser sí, ja me n'adono que tan sols hi faltes tu,
també pots venir si vols, t'esperem, hi ha lloc per tots.
el temps no compta, ni l'espai, qualsevol nit pot sortir el sol.

QUE TINGUEM SORT -Lluís Llach

Si em dius adéu,
vull que el dia sigui net i clar,
que cap ocell trenqui l'harmonia del seu cant.

Que tinguis sort
i que trobis el que t'ha mancat en mi.

Si em dius "et vull",
que el sol faci el dia molt més llarg,
i així, robar temps al temps d'un rellotge aturat.

Que tinguem sort,
que trobem tot el que ens va mancar ahir.

I així pren tot el fruit que et pugui donar
el camí que, a poc a poc, escrius per a demà.
Què demà mancarà el fruit de cada pas;
per això, malgrat la boira, cal caminar.

Si véns amb mi,
no demanis un camí planer,
ni estels d'argent,
ni un demà ple de promeses, sols
un poc de sort,
i que la vida ens doni un camí
ben llarg.

I així pren tot el fruit que et pugui donar
el camí que, a poc a poc, escrius per a demà.
Què demà mancarà el fruit de cada pas;
per això, malgrat la boira, cal caminar.
Què demà mancarà el fruit de cada pas;
per això, malgrat la boira, cal caminar.
per això, malgrat la boira, cal caminar.

SI ENS DEIXÉSSIM DE ROMANÇOS - Adapt. Xesco Boix

Si ens deixéssim de romanços
I ens estiméssim com cal,
el món podria ser un paradís terrenal,
el món podria ser un paradís, tant llis,
el món podria ser un paradís.

Si cada petit pogués tenir un bressol,
si els treballadors poguessin prendre el sol,
si tothom tingués habitacles com cal,
el món podria ser un paradís, tant llis
El Món podria ser un paradís.

Si ens deixéssim de romanços ...

Si tothom sabés aquest petit secret,
el de pensar en els altres i oblidar-se un poquet,
no caldrien metges ni estupefaents.
Tots viuriem més que contents, recontents
tots viuriem més que contents.

Si ens deixéssim de romanços ...

VIATGE A ÍTACA - LI. Llach

Quan surts per fer el viatge cap a Itaca,
has de pregar que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences.
Has de pregar que el camí sigui llarg,
que siguin moltes les matinades
que entraràs en un port que els teus ulls ignoraven,
i vagis a ciutats per aprendre dels que saben.

Tingues sempre al cor la idea d'Itaca.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forcis gens la travessia.
És preferible que duri molts anys,
que siguis vell quan fondegis l'illa,
ric de tot el que hauràs guanyat fent el camí,
sense esperar que et doni més riqueses.

Itaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobra, no és que Itaca
t'hagi enganyat. Savi, com bé t'has fet,
sabràs el que volen dir les Itagues.

Més lluny, heu d'anar més lluny
dels arbres caiguts que ara us empresonen,
i quan els haureu guanyat
tingueu ben present no aturar-vos.
Més lluny, sempre aneu més lluny,
més lluny de l'avui que ara us encadena.
I quan sereu deslliurats
torneu a començar els nous passos.
Més lluny, sempre molt més lluny,
més lluny del demà que ara ja s'acosta.
I quan creieu que arribeu, sapigueu trobar noves sendes.

LA ROCA – Lletra: Joana Raspall; música: Carles Cuberes

La roca és dura, dura; mai no s'ha doblegat;
aguanta les ventades aguanta el sol i el glaç.
És aspra, forta, esquerpa; prou deu endevinar
que és presa a la muntanya i no en podrà marxar
i no en podrà marxar

Un dia arriba un home fornit i de front clar
que al cor du fantasia i eines a la mà.
La mira, la remira com un enamorat;
més, no l'acaricia com fóra d'esperar

Sinó que a cops d'escarpra li clava aquí i allà
amb fortes martellades que el cel fan ressonar.
i passen sols i llunes... fins que sent dir:
- ja està!!!

Ja no és a la pedrera sinó a la plaça gran.
Ara té cos de fada i rostre angelical.
La roca abans tan dura no se sap explicar
per què la gent s'atura i la vol contemplar

Però troba tan dolça la llum d'aquells esguards
que sent que la dominen molt més que el sol i el glaç.
D'entre els infants que juguen no se'n sabria anar!
Segur que hi aprendria_ de riure i d'estimar.
de riure i d'estimar...

ESCOLTA-HO EN EL VENT - Bob Dylan

Adaptació de Ramon Casajoana i Joan Boix

Per quants carrers l'home haurà de passar
abans que se'l vulgui escoltar.

Digue'm quants mars li caldrà travessar
abans de poder descansar.

Fins quan les bombes hauran d'esclatar
abans que no en quedi cap.

Això, amic meu, tan sols ho sap el vent,
escolta la resposta dins del vent.

Quants cops haurà l'home de mirar amunt
per tal de poder veure el cel.

Quantes orelles haurà de tenir
abans de sentir plorar el món.

Quantes morts veurà al seu entorn
per saber que ha mort massa gent.

Això, amic meu, tan sols ho sap el vent,
escolta la resposta dins del vent.

Fins quan una roca podrà resistir
abans que se l'endugui el mar.

Quant temps un poble haurà de patir
per manca de llibertat.

Fins quan seguirà l'home girant el cap
per tal de no veure-hi clar.

Això, amic meu, tan sols ho sap el vent,
escolta la resposta dins del vent.